

שלנו הנער הזה , והיינו רוצים
לחשוב שהגיע למקומו בשלום , שהוא
פרק תרמילו ונישקו , פשט את מדי
המלחמה ולבש מדים של שלום .

ויש מי שמקבל את פניו ומחבקו
וטופח לו על גב

ויש מי שמנשק ומרפא את פצעיו
. ושם ישנו בית אחר שגם בו אוהבים
את השב וגם שם מכינים לכבודו על
המרפסת ארוחה של שבת . ושם הוא
יושב ומספר עלילות לאחיו להוריו ,
ובסתר ליבו הוא נרגש כשהוא מחבקם
יחדיו .

כיום הוא רחוק ואיננו שומעים את
קולו , רק הרוח תרעד ואנחנו
אומרים כי קרוב , ועימנו וכאן
הוא לעד .